

Najaarsbijeenkomst Enkhuizen 2007

door Marni, Perry en Jim, Fisher 34 "Pica 3"

De "maidentrip" voor de Pica 3 zou ons (Marni, Perry en Jim, young Noud was er niet bij) vanuit Volendam in het Fisherwalhalla gaan brengen. Belichaamd in de hoedanigheid van een bijeenkomst van de Fisher Club Nederland. Dé plaats waar we antwoord konden vinden op een aantal vragen over ons type Fisher 34.

Die zaterdagochtend stond er een NW wind 5 tot 6 BFT. En met nukkige golven aan bakboord hoopten we met de door ons onlangs verworven Fisher 34 binnen 4 uur tijd daar aan te komen. Eigenlijk wilden we geen tijd verliezen. Dit om zoveel mogelijk over de F34 types te weten te komen. Onderweg hadden we een klein beetje motregen gehad. Maar boven Enkhuizen leek er een zonnetje te staan. Dat ging dus aardig de goede kant op. Na het verlaten van de druk bezette Naviduct sluis, draaiden we de levendige haven van Enkhuizen in. Geduldig wachtten we op de havendienst, die voor ons de brug naar de oude haven moet gaan draaien.

Na de haven even in ogenschouw te hebben genomen, zien we echter een aantal zusterschepen achter in de haven afgemeerd. De "loodsboot" van Enkhuizen verwees ons naar deze locatie. De gereserveerde ligplaatsen waren op het laatste moment door de "Port of Enkhuizen Authorities" gewijzigd. Een uiterst vriendelijke dame op het scheepje wenste ons een welgemeend prettig weekend. En met zo'n welkom begon voor ons bij de Fishervrienden een leuke Fisher-meeting.

Direct na het langs zij afmeren aan de F34 Rescator II van Jeanine, werden we door Veronique op hartelijke wijze ontvangen. Samen met Wim had zij de uitdagende taak om dit najaarstreffen te regelen. Tegen 17.00 uur waren er 10 Fishers afgemeerd. Een F25, een F30, vier F34's drie maal F37's en een F 46. Over de Fishers waren er echter zo'n 40 Fishervrienden verdeeld. Er werd weer kennis gemaakt, handjes geschud en bootjes bekeken. Veronique en Wim hadden het onderwijl berendruk om iedereen te voorzien van een borrel en lekkernijen. Balu, Horizon, Pica 3, Rescator II, Polaris, Lady P.C., Jana, Cigany, Stella Maris, Fisherbuoy, ze hadden allemaal weer veel bekijks.

Een groot aantal leden herkende onze Pica 3 direct als de voormalige Penelope. En vonden ze het allemaal zeer heugelijk dat juist deze Fisher 34 binnen de FCN behouden is. Natuurlijk hadden ook een aantal leden de moeite genomen om de reis naar Enkhuizen per auto te ondernemen. Ondanks andere verplichtingen, zoals die van Harald en Rosl, werd er toch nog even door hun een lange omweg gemaakt om zo hun Fishervrienden een bliksembezoek te kunnen brengen. Helaas moesten we dus van enkele leden voor de avond al afscheid nemen.

Inmiddels werden de laatste plaatsen naast ons ingenomen door branche-vreemde spitsgatters. Maar toen was het al tijd om met het gehele gezelschap af te reizen naar restaurant Markerwaard. Hier hadden Veronique en Wim voor ons het diner gereserveerd. Een prima locatie met natuurlijk veel maritieme elementen en dito gasten. Na de nodige aperitieven aan boord werd het uiteraard de hoogste tijd voor een bordje warm eten.

Eerst deed John natuurlijk namens de Fisherclub iedereen van harte welkom heten. Vervolgens werden er nieuwe leden verwelkomd, en weer andere leden werden een behouden vaart toe gewenst met hun nieuwe Fishers. Tevens deed John nog enkele mededelingen van huishoudelijke aard. Een daarvan was dat het aantal leden gegroeid is. Daarom vroeg hij de leden om na te denken over eventueel een uitbreiding van het bestuur, en dit dan op de ALV in Februari bespreekbaar te maken. Ook hielp hij de aanwezigen eraan te herinneren, dat 9 november 2007 in Noordwijk aan Zee het lustrumweekend gevierd gaat worden. Graag allen deze datum vrij houden om van deze gelegenheid een feest te maken. Mailing volgt.

Onder luid applaus werd het eerste rondje drank namens de Fisherclub aangeboden en kon het diner geserveerd worden. Het werd een gezellige drukte met 34 gasten aan tafel. hiervan telde de jongste dame 5 jaren oud, en de jongste kerel 10 jaren. Over de leeftijden van de oudste heer en dame werd druk gespeculeerd. Het diner bestond uit een smaakvol drie gangen keuzemenu, waarin voor ieders wil wel een keuze zat. Uiteraard ook met IJsselmeer-specialiteiten en ander zeebanket.

Links en rechts om je heen kon je reisverhalen, onderhoudstips en technische problemen horen. En werd er terug gekeken naar andere succesvolle of gedenkwaardige Fisherbijeenkomsten. Lid worden doe je vooral om gezamenlijk de kennis over alles wat met Fishers te maken heeft te kunnen delen. Maar er was ook ruimte om gewoon over de parkieten thuis te praten, of om over verschillende vaargebieden te discussiëren. En er werden natuurlijk halve-windse moppen tussendoor getapt. Hier en daar werd er onderling kennis met elkaar gemaakt. Het was een bont

gezelschap van Fisher-eigenaren bij elkaar. En dat de avond weer snel voorbij ging, is het bewijs dat het reuze gezellig was. De (Marker)waardin werd door Veronique en het voltallige bestuur op uitstekende wijze geholpen. Door als ware rekenmeesters de hilarische tekortkomingen van moderne kasregisters, en zij die daar mee moeten werken volledig af te troeven, konden de penningen voldaan worden. Toen dat achter de rug was, kon er afscheid genomen worden van zij die weer huiswaarts gingen.

Bart had een slaapplek aan boord van de Cigany gevonden. Hiermee was de afterparty in ieder geval verzekerd van een flink aantal ongezouten moppen en anekdotes uit het leven van een schipper. Deze vond plaats aan boord van Fisherbuoy. Want bij wie

anders kan je een groot aantal dorstige lui onderbrengen, zonder het dek en de kuip(en eventuele burens) te hoeven belasten?

Er werd volop plezier gemaakt, en zijn we allemaal weer wat wijzer geworden. Op een punt na. De meest ernstige vraag van de nacht kwam van Derk. Hoe het blijvend aandenken van de FCN eruit moet komen te zien? En of er suggesties waren? Kan me niets herinneren of hier nog wat uit is gekomen. Enkhuizen was al in diepe rust, toen de laatste hun kooien op zochten. De volgende ochtend werd er in alle rust ontbeten. Tegen die tijd dat wij op stonden waren reeds twee Fishers al huiswaarts. Rond koffietijd werd er nog even bij elkaar aan boord gekeken. Maakten enkelen hun reisplannen of namen alvast afscheid.

Voor ons was het reeds om 12.00 uur de hoogste tijd om richting Monnickendam te gaan. Wat we al zeilend in vijf uurtjes deden. De verstreken tijd gebruikten we niet alleen om de zeileigenschappen van de F 34 te ervaren. We hadden ook alle tijd om terug te kijken op een zeer geslaagd weekend. Zeker daar wij slechts zelden in de gelegenheid zijn om aan zulke weekenden deel te nemen. De combinatie van een nieuw schip en ander vaargebied. Een keurig verzorgd diner. En als meest belangrijke factor, de ongedwongen sfeer tussen een gemêleerd gezelschap van Fisher-eigenaren onder elkaar. Hulde Veronique, hulde Wim. Jullie hebben ons allen een uitstekend weekend bezorgd!

Nog wat sfeerbeelden van ons weekend Enkhuizen!

